

DUUMARYHMÄMME JULKILAUSUMAN JOHDOSTA ⁹

Nyt ei yksikään sosialidemokraatti epäile sitä, että puolueemme jäsenten esiintyminen Duumassa voi nykyoloissa tuottaa melkoisesti hyötyä proletariaatin asialle ja koko kansan asialle.

Olemme tervehtineet kaukasialaisten tovereiden vaali-voittoja *. Pidämme velvollisuutenamme todeta heidän menestyksensä Duumassa ja arvostella asiallisesti heidän virheitään.

Pidämme menestyksenä tov. Ramishvilin puhetta Duuman ja sen „sovinmallisuuden” „vaarallisuudesta”. Pidämme menestyksenä myös hänen päätöslauselmaansa Belostokin pogromin johdosta ¹⁰. Pidämme menestyksenä kadettien ehdottaman kokouksia koskevan lakiluonnoksen mainiota arvostelua ja oikeaa kysymyksen asettelua yleensä kadettien haihattelusta. Tästä menestyksestä toivomme vielä saavamme tilaisuuden kertoa lukijoille yksityiskohtaisemmin.

Pidämme virheenä sosialidemokraattiemme vaikenemista Duumassa silloin, kun Aladjin „söi” Nabokovin päätöslauselmavääristelyn elintarvikekysymyksen johdosta ¹¹. Sosialidemokraattien olisi pitänyt esittää vastalauseensa ja oma päätöslauselmansa. Tov. Gomartelin vastauspuhe teeskentelijä Fedorovskille, jolloin sosialidemokraatti myönsi, ettei armeijan vetäminen politiikkaan ole suotavaa, oli virhe. Se on hyvin suuri, mutta vielä korjattavissa oleva virhe. Pidämme vihdoin virheenä myös ryhmän hyväksymää julkilausuman tekstiä. Sitä ei voida enää korjata. Meidän tulee nyt pysähtyä käsittelemään tätä virhettä, mutta ei kaivel-

* Ks. Teokset, 10. osa, ss. 424—426. *Toim.*

laksemme — tovereiden työ Duumassa on vaikeaa ja virheet ovat alussa kiertämättömiä,— vaan koko puolueen ja koko proletariaatin poliittisen kasvattamisen vuoksi.

Sosialidemokraattisen duumaryhmämme jäsenille oli ehdotettu entisten bolshevikkien leiristä toista julkilausuman luonnosta. Esitämme tässä tuon luonnoksen eräin... lyhennyksin (meillä on sanomalehdellä vähemmän sanavapautta kuin edustajalla Duumassa):

„Valtakuntamme kaikkien kansakuntien tietoisien proletariaatin puolue, Venäjän sosialidemokraattinen työväenpuolue, puhuu ryhmämme kautta Valtakunnanduuman puhujalavalta koko kansalle.

Puolueemme on eräs sosialidemokraattisen proletariaatin kansainvälisen armeijan joukko-osasto. Järjestynyt ja luokkaetunsa tajunnut proletariaatti on kaikkialla maailmassa noussut taisteluun. Se taistelee pääoman iestä vastaan. Se pyrkii vapauttamaan täydellisesti kaikki työtätekevät oikeudettomuuden, kurjuuden, sorron ja työttömyyden ikeestä. Se pyrkii järjestämään yhteiskunnan sosialistisesti, mikä hävittää kaikkinaisen jakaantumisen riistäjiin ja riistettyihin. Sosialidemokratia kutsuu riveihinsä kaikkia työtätekeviä ja riistettyjä, ei ainoastaan palkkatyöläisiä, vaan pienomistajiakin, jos he ovat tajunneet, että heillä on yhteisiä etuja proletariaatin kanssa ja elleivät he etsi pelastusta yksilöllisen pientalouden lujittamisesta, vaan yhteisestä taistelusta työväenluokan kanssa porvariston herruuden kukistamiseksi täydellisesti. Yksimielisellä ja järkähtämättömällä taistelullaan kansainvälinen sosialistinen proletariaatti saavuttaa päämääränsä.

Mutta meillä Venäjällä ei nyt käydä taistelua sosialismin puolesta, vaan poliittisen vapauden puolesta. Venäjän suuri vallankumous on täydessä käynnissä. Itsevaltiuden harjoittama sorto on tehnyt mahdolliseksi maan kaiken kehityksen. Edesvastuuttomien virkamiesten mielivalta ja tilanherrojen harjoittama talonpoikaisjoukkojen barbaarinen riistäminen on herättänyt koko kansan suuttumuksen. Proletariaatti on taistellut kansan johdossa. Sankarillisella lokakuun lakolla se pakoitti vihollisen tunnustamaan vapauden. Sankarillisella joulukuun kapinalla se poisti kaikki mahdollisuudet pitkittää kansanedustuslaitoksen koollekutsumista. Ja niin kovasti kuin itsevaltiutus vääristelikin vaalilakia, piinasi ja pieksi parhaita vapaustaistelijoita ja

näännytti heitä vankiloissa, niin kuitenkin Valtakunnanduuma osoittautui itsevaltiuden vastustajaksi.

Nyt kansa on uuden suuren taistelun kynnyksellä. Itsevaltiutava kansanedustuslaitosta, tekee pilkkaa sen vaatimuksista. Työväen, talonpoikain ja sotilaiden suuttumus yhä kasvaa. Venäjän suuren vallankumouksen lopputulos riippuu eri yhteiskuntaluokkien käyttäytymisestä.

Liberaalinen porvaristo, jota Valtakunnanduudessa edustaa erittäin vaikutusvaltainen kadettien puolue, pyrkii kiertämättä siihen, että Venäjällä tapahtuvassa demokraattisessa kumouksessa rajoitettaisiin mahdollisuuksien mukaan vähävaraisten ja varsinkin proletariaatin oikeuksia ja siten rajoitettaisiin niiden taistelua täydellisen eikä yksistään vain poliittisen vapauden puolesta. Tämä liberaalisen porvariston pyrkimys synnyttää yhtä kiertämättömästi sen epäjohdonmukaisuuden ja epäröinnin taistelussa vapauden puolesta, sen horjumisen kansaannoitumispyrkimyksen ja kansan vallankumouksellisen itsetoiminnallisuuden aiheuttaman pelon välillä. Vapauden etujen ja sosialismin etujen nimessä me tulemme käymään mitä säälimättömintä taistelua tuota horjuntaa vastaan. Meidän taholtamme tullaan mitä päättävimmän torjumaan kaikki yritykset — olkootpa ne lähtöisin mistä tahansa — hämätä kansan etujen leppymätön vihollisuus vanhaa järjestelmää kohtaan sekä proletariaatin etujen leppymätön vihollisuus porvariston eduille. Me tulemme suuntaamaan kaikki voimamme sellaisia pyrkimyksiä vastaan, joilla koetetaan jarruttaa kansan liikettä pettämällä kansaa paperimyönnytyksillä, valheella siitä, että vallankumouksellinen, s.o. ainoa vilpiton ja johdonmukainen demokratia voidaan sovittaa yhteen taantumuksen rosvojen kanssa. Tämän johdonmukaisuuden koetinkivenä tule meillä olemaan varsinkin pyrkimys ja valmius järjestää vapaa, todella yleiskansallinen ja joukkoluontoinen, millään poliisiesteillä rajoittamaton liike laajan taistelun käymiseksi Duuman ulkopuolella poliittisen ja taloudellisen vapautuksen puolesta.

Talonpoikaista me pidämme tärkeimpänä proletariaatin mahdollisista liittolaisista vapaustaistelun loppuun viemisessä. Kaikesta sydämestämme me tuemme loppuun saakka talonpoikaiston taistelua puolittain maaorjuudellista tilanherrain maanomistusta vastaan ja Venäjällä vallitsevaa aasialaista poliittista järjestelmää vastaan. Hyväksymättä

utopiaa mahdollisesta maankäytön tasanuhtaisuudesta kapitalismin vallitessa ja sallimatta missään määrin hämätä proletarin ja pienomistajan etujen eroavaisuutta me tulemme vaatimaan kaikkien hallitsijasuvulle kuuluvien maiden, kirkon, luostarien ja *kaikkien tilanherrojen* maiden pakkoluovuttamista. Me tulemme vastustamaan *lunastusmaksua* — tuota silmukkaa, jonka liberaalinen porvaristo heittää talonpoikaisköyhälistön kaulaan. Kunnes ei ole vielä saavutettu vallankumouksen voittoa, kunnes ei ole kokonaan päästy todella demokraattiseen valtioon tulemme me varoittamaan talonpoikia luovuttamasta maata poliisi- ja porvarisvallan — saman tekevää, paikallisen tai keskuvallan — elinten käsiin. Demokraattisen valtion toteuduttua käytännössä täydellisesti me tulemme kannattamaan kaiken maan luovuttamista paikallisten itsehallintoelinten käsiin. Me tulemme mitä päättävimmän varoittamaan talonpoikia, etteivät he jättäisi maakysymyksen ratkaisemista epädemokraattisille paikalliskomiteoille, sellaisille kuin kadettipuolueen ehdottamat virkamies- ja tilanherrakomissiot.

Koko vallankumouksen kulussa me tulemme tiukasti kannattamaan työväen taistelua 8 tunnin työpäivän puolesta, palkan korottamisen puolesta, sakkujen lakkauttamisen puolesta, sanalla sanoen puolueemme minimiohjelman kaikkien vaatimusten puolesta. Proletariaatin liitossa kaupunki- ja maaseutuköyhälistön laajojen joukkojen kanssa me näemme vallankumouksen uuden voiton takeen. Valtakunnanduuma on kelvoton laitos tämän voiton saavuttamiseen ja varmentamiseen. Vain vallankumouksellista tietä koolle kutsuttu yleiskansallinen perustava kokous, jonka valitsevat kaikki kansalaiset sukupuolesta, uskontunnustuksesta ja kansallisuudesta riippumatta yleisellä, yhtäläisellä, välittömällä ja salaisella äänestyksellä ja jolla on täydellisesti käsissään valtiovalta, — vain tämä perustava kokous kykenee toteuttamaan käytännössä täydellisen vapauden. Vain se luo Venäjällä... vaihtaa vakinaisen armeijan yleiseen kansan aseistamiseen, hävittää virkamiehistö, jota kansa ei ole valinnut ja joka ei ole sille vastuuvollinen, toteuttaa täydellisen ja rajoittamattoman poliittisen vapauden.

Nykyisessä vallankumouksessa me tulemme pyrkimään järkähtämättä tähän päämäärään. Tämän päämäärän saavuttamista on Valtakunnanduumanakin palveltava. Sen on

autettava kansaa järjestäytymään ja tajuamaan täydellisesti ja loppuun asti, että on välttämätöntä kukistaa... valta. Sen on selitettävä kansalle „kansanedustuslaitoksen”, tuon vanhan itsevaltiuden uuden verhon, koko voimattomuus ja sen koko viheliäinen osuus. Sen ei pidä harrastaa poliittista haihattelua eikä kuolleina syntyneiden „lakiluonnosten” laadintaa,— sen on käännyttävä kansan puoleen, osoitettava sille säälimättä koko totuus,— paljastettava sille säälimättä kaikki sen koplan rikokset... Venäjän hallitukseksi,— kehoitettava kansaa taisteluun, johdonmukaiseen, järkähtämättömään, sitkeään ja yksimieliseen taisteluun. Ja ellei koko Valtakunnanduuma voi tai rohkene suorittaa tätä tehtävää, niin sen suoritamme me liitossa Duuman todella vallankumouksellisten ryhmien tai jäsenten kanssa.

Kansan voitto ei ole kaukana. Vapauden asia on varmoissa käsissä. Proletariaatti seisoo vartiopaikallaan kooten voimiaan, heittäen ylväänä luotaan viheliäiset provokaattorit, jotka pyrkivät haastamaan sen yksinään taisteluun,— se liittää ja ryhmittää ympärilleen miljoonia ja kymmeniä miljoonia sorrettuja ja riistettyjä, jotka ovat aina tehneet työtä ja aina olleet puutteessa.

Niin heikko ja vähälukuinen kuin meidän ryhmämme Valtakunnanduumassa onkin, niin me tiedämme, että tämän ryhmän takana seisoo ja yhdessä sen kanssa taistelee monimiljoonainen proletariaatti, kaikkien työtätekevien ja riistettyjen joukkojen etujoukko. Se voittaa taistelussaan. Se ei jätä kiveä kiven päälle Venäjää raatelevan itsevaltiuden hirmurakennuksesta”.

Menettelivätkö meidän edustajatoverimme Duumassa oikein hyljätessään tämän luonnoksen?

Muodollisesti katsoen he menettelivät oikein. Sääntöjen mukaan heidän oli otettava huomioon Keskuskomitean eikä „sivullisten” mielipide.

Ryhmäkuntalaiselta näkökannalta katsoen he menettelivät oikein. Toinen luonnos oli lähtöisin „vieraasta” (entisten fraktioiden mukaan katsoen) leiristä.

Entä puoluenäkökannalta? Oliko oikein hyljätä viittaukset siihen, että on suotavaa määritellä selvemmin puolueen sosialistiset päämäärät ja sen kansainvälinen luonne? — viittaukset liikkeeseen Duuman ulkopuolella? — siihen, että on osoitettava kansalle selvä ero Duuman puolueiden välillä? — että on välttämätöntä tehdä tarkka ero proleta-

risen ja pikkuporvarillisen opin välillä? — että työväenpuolueelle on tärkeää puolustaa talonpoikia kadeteilta? — että on selvemmin ja täydellisemmin esitettävä lähimmät vaatimuksemme?

Menettelivätkö toverimme tai Keskuskomiteamme oikein sanoessaan julistuksessa, että „Duumasta on tehtävä yleiskansallisen liikkeen elin” edustajakokouksen vahvistaessa sanamuodoksi: Duumasta on tehtävä *vallankumouksen ase?*

Menettelivätkö he oikein, ottaessaan kaikissa edellä osoitetuissa kohdissa ilmeisen *askeleen oikeaan* puolueemme Yhdistävän edustajakokouksen päätöslauselmista ja päätöksistä?

Ajatelkoot tätä seikkaa tarkoin kaikki puolueemme järjestöt ja jäsenet.

„Eho” № 1,
kesäkuun 22 pnä 1906

Julkaistaan „Eho” lehden
tekstin mukaan
